

ÚVODNÍK

Vážení přátelé,

tak máte ve schránce další číslo e-Věstníku PSNV-CZ a doufáme že nemačkáte tlačítko – SMAZAT SPAM :-)

Minulý příspěvek od přítele Václavka vyvolal řadu ústních reakcí a jednu i písemnou, kterou rádi otiskujeme. Je pravdou, že někdy to šťastnějším včelařům připadá, že „to“ není o chovu včel, ale o chovu roztočů. Oni s varoózou problémy nemají a je přeci každému jasné, že v srpnu jsou na včelách vidět roztoči. Na podzim se to přeléčí a pak ve vzorcích nemají skoro žádné. Vždyť už to znají, roztoče mají tak dlouho, že ani nepamatují, jaké to bylo bez něj. :-)

Náзорů na náš systém je celá škála. Jedná se většinou o filosofický názor včelaře. Od liberálního k plně dirigistickému. Tuto osu nelze sloučit s osou přístupu k péči o včely. Většinu názorů vyslovují a prezentují včelaři, kteří včelám věnují náležitou péči. Na druhé straně jsou včelaři, kteří by možná bez těch paternalistů včely brzo neměly. Je otázka diskuze, jestli by to včelám a včelaření prospělo či ne.

Současný systém je unikátní, po většinu roků funguje, ale je především nákladný na peníze i na čas včelařů. Dle mého osobního názoru se ani jedno nevykládá efektivně a mám pro to slovo „prožírání“. Za peníze, které dnešní léčení každoročně žere by se daly pořídit věci trvalé hodnoty – někdo by napsal třeba odpařovače, či diagnostická dna. Jak by se dal hodnotněji využít čas, který skupiny obětavých včelařů mrhají obíháním ostatních, aby jim vnutili léčivo nebo léčili, vyslechlí některé nelichotivé názory a setkávali se po šesti letech osvěty za peníze EU s naprostou negramotností, tak na to, co by tito včelaři raději dělali, je třeba se zeptat jich. Myslím, že za takto strávený čas by byla jejich včelnice vyšperkovaná a připravená na sezonu. V naprosté většině se jedná o obětavé včelaře, kteří nic jiného nepamatují. Informací ze světa se jim nedostává, Naprostá většina včelařů je informována poněkud „filtrovaně“. Poslední ránu systému dávají vyhlášky SVS, které třeba v mém Královehradeckém kraji nejdou splnit, pokud by jsme nechtěli provádět několikrát do roka něco, co by připomínalo cvičné mobilizace. U nás nesmí nikdo vkládat žádné léčivo do včelstva mimo Formidolu bez přítomnosti důvěrníka ČSV. Jaký respekt taková vyhláška u veřejnosti vzbuzuje si můžeme domyslet.

Nemyslím, že za dané situace existuje nějaký skvělý recept jak dál, ale bez diskuze a výměny názorů k rozumné změně nedejde.

Proto vítám, že minule uveřejněný příspěvek přítele Václavka vyvolal reakce a diskuzi a věřím, že tato výměna názorů bude dále pokračovat.

Možná, že až se jednou probudíme ze sna a zjistíme, že proud dotací na léčení vyschnul, že budeme trochu míň bezradní. Osobně si myslím, že ze svého včelaři tento systém asi nebudou ochotni financovat. A dobrovolníci, kteří svoji energii nevěnují svému koníčku, ale vyřizováním spousty papírů a organizační práci, kterou na ně státní správa tak elegantně přehazuje, tak ti dojdou možná dřív, než ty peníze.

Karel Jiruš

Karel.Jirus@seznam.cz

ORGANIZOVANÉ LÉČENÍ, NEBO NA VLASTNÍ PĚST?

Moje zkušenosti

S velkým zájmem jsem si opakovaně četl článek Martina Václavka v posledním čísle e-Věstníku a ten mě velmi zaujal. Nechci se zabývat otázkou uplatňování jednotlivých léčiv, i když přece jen stručně. Souhlasím s autorem v tom, že otázka použití vhodného léčiva v příslušném období je pro část včelařů, ať už z pohodlnosti, nebo z neznalosti, problémem. Preferuji osobně také kyselinu mravenčí v létě (plně souhlasím s argumenty v článku). Ale ta bohužel není všelékem a další léčiva v obdobích podzimu a v kritických zjištěních spadu v zimní měli i na jaře jsou a asi zatím budou nezbytná. Jde však o to, aby byla používána v souladu s metodikou SVS a ne „cpána“ do včelstev nekvalifikovaně. A zde už se promítá otázka organizační. K ní bych rád dodal pár poznámek. Autor podporuje názor, že by léčení organizováno být nemělo a ať převezme každý včelař svou osobní odpovědnost za zdravotní stav svých včelstev. Mé dosavadní vlastní i získané zkušenosti říkají, že se bez organizování zatím neobejdeme. Proč? Protože naše členská základna je taková, jaká je (snad je mi rozuměno), a těžko lze očekávat, že se v krátkém čase zásadně změní, i když bych si to také přál. Tohle je práce na léta do budoucnosti a chci být optimista, že se situace bude měnit. Co však ovlivňuje účinnost práce na zdravotním stavu, je to, že je předpokládána stoprocentní kázeň a ono to tak ve skutečnosti nefunguje. Takže stačí jeden „bordelář“, který si hlavu neláme, a ostatní v okolí jsou nešťastní. Nic jim není platné, že všechno dodržují. A musí do svých včelstev „valit“ další chemii, ať už měkkou nebo tvrdou. Takže já vidím těžiště v tom, jak přivést k pořádku a kázni „bordeláře“. A to jde často velmi ztěžka, ale jde to. Jsou dvě cesty. S použitím terminologie v článku si dovoluji také svou: první je „měkká“, tj. přesvědčování a osvěta, druhá, „tvrdá“, je uplatnění opatření dle zákonů především prostřednictvím orgánů SVS, když selže „měkká“ cesta.

Má zkušenost z mateřské ZO ČSV Doubravice nad Svitavou. V minulosti jsme měli vždy několik členů, kde spad v zimní měli překračoval normy dané SVS. A zdůvodnění, že jde o jednorázový výkyv atd., atd. A pak mě napadlo udělat pětiletý přehled a předložit ho členské schůzi. A pak už jsme se bavili o tom, kdo má problémy a jak je odstraníme. Zlomem byl rok 2008 s vyššími úhyny. To jsme došli až k tomu, že koupíme aerosolový vyvíječ s kompresorem a seřadili si systém léčení v průběhu roku, vycházející z metodiky SVS. V létě Formidol (při kritických spadech Gabon), na podzim fumigace. Nově ošetření aerosolem jako poslední děláme počátkem prosince komisionálně (já osobně jsem u všech ošetření). A výsledky? Rok 2008 – z 32 vzorků 5x nula a ve zbývajících dvaceti sedmi 2,0 roztoče. Rok 2009 – z 33 vzorků 30x nula a ve zbývajících třech 0,1 roztoče. Rok 2010 – 17x nula a ve zbývajících šestnácti 0,3 roztoče. Obdobný postup uplatňujeme i na úrovni OV ČSV Blansko vůči členským ZO ČSV. Je to náročnější, někdy to i trochu znechucuje, ale když jsou výsledky dobré, pak si člověk řekne, že ta námaha stála za to.

K podpoře organizovaného systému léčení (i když připouštím myšlenku, že není dokonalý) chci uvést dvě zajímavé zkušenosti. První, již 4 roky stará, se váže k přednášce Billa Růžičky, konané 21. září 2006 v Brně. Jeho způsob aplikace kyseliny mravenčí je zajímavý a taky u nás použitelný, ale mě zaujala jeho úvodní věta: „Slyšel jsem, že nadáváte na vaše veterináře. Buďte jim vděční a za chvíli vám řeknu proč.“ Když jsem pak slyšel jeho poznatky ze včelaření v USA, pak mi ani nepřišlo divné, že o rok později u nich byl hlavním problémem CCD. Jenže tam při jejich hustotě zavčelení platí příslušný včelař za své chyby především sám sobě. To u nás ale neplatí – zde za chybu jednotlivce většinou zaplatí i okolí. Druhá je ještě čerstvá. Před 14 dny jsem se vrátil z dovolené v Chorvatsku. Byl jsem na Krku v Bašce a vedle koupá-

ní jsem se zaměřil na možnost kontaktů s místními včelaři. Hovořil jsem se třemi, u jednoho z nich jsme byli i na včelnici. Když jsme porovnávali zdravotní situaci, konstatovali jsme, že jsme měli a máme podobné problémy. Při diskusi o systémech organizování léčení včelstev jsme ale konstatovali naprostou rozdílnost. Oni si zajišťují léčení sami, služby veterinární si objednávají i platí. A tady se velmi vyptávali na náš systém, který se jim líbil. Narážejí totiž právě na stejný problém jako my, tj. na otázku kázně a odpovědnosti. Když mi včelař se 100 včelstvy a včelařka se 70 včelstvy říkájí, že zdravotní stav je pro ně velkou prioritou a že dělají průběžně léčebné kroky k udržení dobrého zdravotního stavu svých včelstev, ale stupeň zamoření jejich včelstev je dosti ovlivněn okolními včelaři, kteří zřejmě tak důslední nejsou, pak jsem si říkal, že přece jen raději budu dělat zase něco navíc, abych věci pomohl. Mimochodem, používají slovinská léčiva na bázi amitrazu a kyseliny mravenčí.

Takže zatím, pokud nebude něco lepšího, jsem názoru, že odejít od organizovaného léčení by bylo problematické. Rád bych ale viděl, kdyby se všechny zainteresované články dohodly na jeho zjednodušení a na účinných používaných prostředcích. V tomto smyslu jsem i vystoupil na letošní celostátní poradě SVS v únoru t.r. v Nasavrkách. Jsem už druhým rokem aktivním účastníkem projektu varroamonitoringu a považuji tento projekt za velmi významný a také ho v našem okrese prosazuji k širšímu použití. Plně se ztotožňuji s názorem autora, že spoléhání na nějaký pečovatelský monopol není cesta. Starat se o zdravotní stav svých včelstev musíme především každý sám, ale také nesmíme mlčet k tomu, když se někdo v našem okolí chová nepatřičně. Vtáhněme proti těmto nepořádníkům do hry orgány SVS – ony mají určité zákonné páky, my ne. Ostatně mají to ve svých nařízeních, dle kterých se my máme řídit. A i to jsme si u nás na okrese s úspěchem vyzkoušeli.

Závěrem odbočím: letos jsou nářky nad tím, že úroda medu bude slabá. U mě jaro vůbec nevyšlo – co mi bylo platné, že jsem měl 100 m od včelína dvacetihektarový lán pole s řepkou, když počasí vše zhatilo. Selhala i snůška květového medu z ovocných stromů a bylin. Ale tolik medovice jsem ještě neměl. Momentálně mám cca 42 kg/včelstvo. Přeju i vám ostatním podobnou dodatečnou radost.

Josef Hanuška
jhanuska@tiscali.cz
602 160 138

MEZINÁRODNÍ VČELAŘSKÁ VÝSTAVA

[Pracovní společnost nástavkových včelařů CZ, o.s.](#)
vás zve k návštěvě stánku PSNV v rámci společné akce

Mezinárodní včelařská výstava a konference zlepšovatelů, zahrádkářská výstava Život na zahradě

7. ročník podzimní výstavy nejen pro zahrádkáře a včelaře

Datum konání: 10.09.2010 – 12.09.2010

Místo konání: výstaviště Černá louka, Ostrava

Vstupné: Dospělí 50,- Kč; Studenti, ZTP, důchodci 40,- Kč

Podrobnější a aktuální informace sledujte na webu www.n-vcelari.cz

www.n-vcelari.cz

PROČ MONITOROVAT VČELSTVA ANEB VÝZVA K MONITORINGU

VMS vznikl jako reakce na velké úhyny včelstev před dvěma lety. Po těchto masivních úhynech včelstev se zaktivizovala část včelařů, kterým projekt **VMS** poskytl možnost se dozvědět o této nákaze včel něco navíc, sdílet s kolegy nové poznatky o plošném výskytu kleštíka včelího (*Varroa destructor*) a možnost do systému přispívat svými daty. Právě tato data jsou pro fungování systému nezbytnou složkou, bez nich nebude mít smysl a celý zajímavý projekt skončí.

V průběhu sezóny je u většiny z nás rozdílná motivace se včelstvům po zdravotní stránce věnovat. Tento systém je u nás vybudovaný a nastavený VÚVČ v Dole a Státní veterinární správou a přesně se kryje s aplikacemi léčiv v našem včelařství. Zdravotní otázka je však nedílnou součástí včelaření a je stejně jako chov včel celoroční záležitostí se svými sezónními zajímavostmi.

Co přináší chovateli zájem o včelstva – o jeho zdravotní stav? Především pokoru k přírodě, nejsme všemocní, včelstva jsou součástí přírodních dějů a my můžeme pokorně přihlížet a na základě znalosti situace máme možnosti, jak včelstvům pomoci. Tato pomoc není samozřejmě přirozený přírodní mechanismus. Včelstva, která nejsou schopna přežít, nemají v přírodě své místo. Tímto způsobem zasahujeme do přirozeného výběru a chováme včelstva s geny, která by za daných podmínek neměla šanci na dlouhodobou existenci. Pokud chceme začít něco na tomto stavu měnit je potřeba se tomuto problému věnovat více než doposud.

Musíme přestat zkoumat, kterými medikamenty bychom mohli zabíjet roztoče. Musíme se více zaměřit na včely samotné a pochopit mechanismy jejich snahy roztoči vzdorovat. To je hezké filozofování, řeknete si, ale co tedy konkrétně dělat? Předně musíme přestat zbytečně aplikovat léčiva včelstvům, kde to není nezbytně nutné! To si však může dovolit pouze chovatel, který monitoruje a zná situaci u každého svého včelstva. No jo, to si může dovolit jen chovatel, který má pár včelstev, řeknete si...fajn, to je naprostá většina chovatelů v České republice! Ti větší se prostě budou muset zatím spolehnout na plošnou aplikaci léčiv a doufat, že ještě pár let budou účinná. Chovatel, který monitoruje, má během roku o svých včelstvech mnoho zajímavých údajů, tak proč se s nimi nepodělit s ostatními? Protože budou ostatní vědět, jak jsou jeho včelstva na tom? A o co jde? Maximálně o to, že se stanu terčem pomluv a nadávek, ale o takových včelařích já si myslím své a nemíním se tím trápit.

Často slyším, že takovým přístupem přispíváme k vyšším populacím roztočů v jednotlivých letech. Ano je to přesně tak. Opravdu tomu tak je, v našem přístupu se nesnažíme vyhubit roztoče ve včelstvech na nulu, za cenu kontaminace úlového prostředí chemikáliemi a zátěže pro včely samotné. Snažíme se, aby včelstva byla pod naší kontrolou a včelstvům, která potřebují pomoc, ji také poskytneme. Nemusí to být ale nutně hned aplikace léčiv. Metod jak včelstvům pomoci je celá řada, samozřejmě se sezónními specifiky. Kdo z nás vyzkoušel jako součást své praxe přemetení včelstva, které má s roztoči problém, na mezistěny nebo souše po vytočení posledního medu? Jde o zákrok, kterým včelstvu zcela zásadně pomůžete, a takové včelstvo s následným ošetřením kyselinou mravenčí a usmrcením roztočů na včelách, zpravidla situaci zvládne.

Důležité, co by si kritici našeho snažení měli uvědomit, je fakt, že při monitoringu nikdy nenechá chovatel včelstva padnout na varroózu – A TO JE NAPROSTO KLÍČOVÉ!!!

Reakcí na dopis v minulém vydání e-Věstníku bylo, že léčení na vlastní pěst – osobní odpovědnost každého včelaře – není u nás doporučitelné, že je velké procento chovatelů, o které je potřeba se neustále starat. Ale za jakou cenu? Za cenu velké osobní angažovanosti, ztraceného času a populací roztočů odolných vůči používaným prostředkům. Pasivní a jen na cizí pomoc spoléhající chovatelé, kteří nevědí co se v jejich včelstvech děje, si žádnou naši péči nezaslouží. A je diskutabilní, zda tito včelaři mají morální právo žádat dotace na obnovu včelstev.

U takových se vše točí kolem upozorňování, že je potřeba dát Gabony, dojít jim včelstva zafumigovat a dorazit s vyvíječem aerosolu, protože nic jiného u nich nemá cenu zkoušet.

Proto si stále stojím za svým tvrzením, že efektivním ozdravným procesem pro české včelařství mohou být velké úhyny často k nemocem náchylných včelstev a zrušení dotací na obnovu včelstev za úhyny z vlastního zavinění. Snad alespoň v takovém okamžiku začnou o nutnosti celoročního monitoringu uvažovat i Ti, co slepě spoléhají na pravidelná preventivní plošná chemická ošetření či na návštěvu důvěrníků. Možná, že ze svých názorů za pár let vystřízlivím, ale to už pak nebudu včelstva chovat...

Moje přesvědčení proč monitorovat tedy znáte, teď se jen do této činnosti sami trochu přinutit. Sám mám problém s činnostmi, do kterých mě něco nebo někdo nenutí. Mám však stejně jako jistě i vy největší radost z věcí, které dělám, jak se říká ze sebe a z vlastního přesvědčení. Přál bych si, aby se monitoring včelstev a přispívání do [VMS](#) stalo jednou z těchto činností. Do budoucna se doufám povede nezabývat se jen varroózou, ale mít možnost se s kolegy podělit i o zajímavá data ze včelaření, výskytu snůšek během sezony, úlových vah atd.

Přeji Vám ve včelařském podletí mnoho úspěchů a s aktivními uživateli [VMS](#) se těším na III. Setkání VMS v Brně.

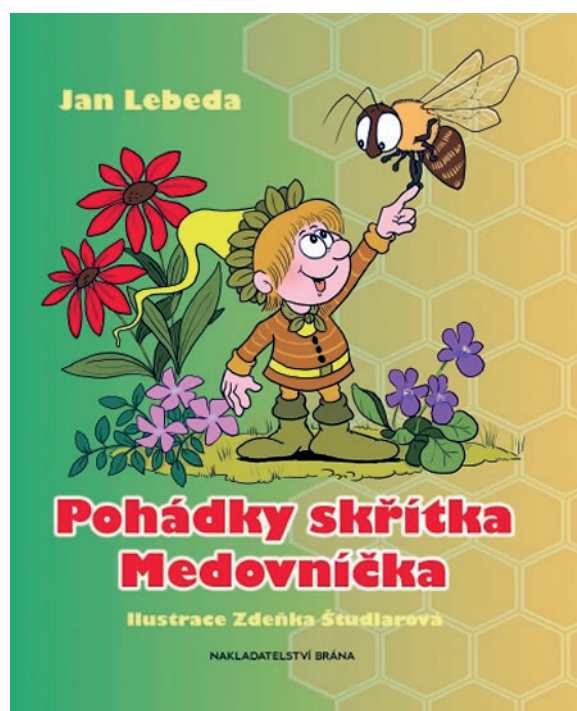
MVDr. Zdeněk Klíma, předseda PSNV-CZ
predseda@n-vcelari.cz

POHÁDKY STRÝČKA MEDOVNÍČKA

Autor **Pohádkových včel** (které v brzké době vyjdou i na Slovensku) Jan Lebeda napsal další knihu pro děti. Jmenuje se **Pohádky skřítky Medovníčka** a je určena dětem ve věku od 5 do 9 let. Probouzí zájem o včely, o přírodu a také povzbuzuje ke konzumaci včelího medu. Bohatě a velmi krásně ji ilustrovala paní Zdena Študlarová.

Knihu vydalo **Nakladatelství Brána**, a.s. Praha, Jankovcova 18/938, kde je možné knihu si objednat na tel. č. 220 191 313.

Menší počet výtisků má k dispozici i autor, e-mail: honzalebeda@volny.cz. Kniha stojí 220 Kč.

DIVOKÝ SEN

Prázdniny jsou přibližně v polovině a u nás je běžné zajít v tuto dobu každoročně za doktorem. S nástupem podzimních sychravých dní nastává po prosluněném létě období, kdy řadí chřipka nebo angína. Sestra zavolá do čekárny další a já vstoupím.

Doktor sedí jako obvykle za svým stolem a aniž zvedne zrak a podívá se na mě, říká: „Sestřičko napíšeme mu penicilin na srpen, v září vysadíme, dáme acylpyrinovou kúru a v říjnu otočíme opět penicilin. Kdyby v okolí řádila chřipka, přijď ještě v listopadu a zkusíme ještě jeden penicilin.“

„Pane doktore, nechcete mi nejprve změřit teplotu a tlak? Letos se cítím dobře. Vloni se mi sice podařilo také se vyhnout díky Vaší léčbě chřipce i angíně, ale po těch penicilínech jsem měl potíže s trávením. Četl jsem, že antibiotika likvidují i užitečné bakterie v trávicím ústrojí.“ snažím se reagovat na první slova doktora, na která jsem si už pár let zvykl. Je to stále stejná písnička.

„Hele mladej, doktor jsem tady já. Moc nečti kdovíjaké pochybné bláboly a řiď se tím, co Ti dodává do schránky zdarma zdravotní pojišťovna. Tam jsou profíci a dělají dlouhodobé výzkumy. Však nám náš propracovaný zdravotnický systém závidí celý svět.“ oponuje doktor. Nečekal jsem, že jej vůbec dostanu do diskuse. Vloni se se mnou odmítl bavit.

„No ano, propracovaný je, souhlasím. Četl jsem v těch materiálech z pojišťovny, jak náš ministr zdravotnictví perlil na světovém kongresu a sklídl pochvalu i obdiv celého světa. Někde v zahraničí opravdu řadí angína i chřipka více, ale před třemi lety museli zavřít továrnu, kde pracuji, protože byla více než polovina zaměstnanců dlouhodobě na marodce. Firma přišla o důležité zakázky a dva roky trvalo, než si všichni našli novou práci.“ vzpomínám na perné chvíle, které mám stále ještě v živé paměti.

„To je pravda to byl špatný rok.“, říká zastřeným hlasem doktor a pokračuje: „Přišlo to tehdy dříve než jsme čekali. Navíc k nám někde z jihu dorazily rezistentní kmeny angíny a penicilin moc nefungoval. To ale není naše vina. Příroda je holt zatím mocnější. Ale z té vaší továrny se teď za pomoci státních finančních injekcí buduje nová farmaceutická firma, tak teď bude dost léků pro všechny. Můžeme začít nasazovat penicilin už od července nebo dokonce od června, bude-li to potřeba“ usmívá se doktor.

To už se ale pomalu přestávám tvářit neutrálně a říkám: „Kam tohle ale povede? To co léčíme mě sice mine, ale vedlejších efektů je stále dost, nehledě na stále častější výskyt rezistentních kmenů bakterií. Kolegové trpí na vysoký tlak, špatnou koordinaci a bývají malátní. Říkali, že tohle dříve nebývalo.“ a pokračuji „Také jsem četl, že jsou státy, kde doktor nejprve pacientovi změří tlak a teplotu a pokud je vše v pořádku, tak žádné léky nepředepisuje. A víte kolik ty státy ušetří na zdravotnictví? A továrny přitom nezavírají. A místo preventivní léčby dělají skutečnou prevenci: informují pacienty o nutnosti pojídat vitamíny formou ovoce, sportovat, chodit do lesa, nepřejídat se sladkým...“

Teď zvedl doktor hlas: „Už jsem ti říkal, že ty bláboly nemáš číst. Píše to skupinka nějakých zahořklých individuů, kterým vadí náš fungující systém. To teď máme tu krásnou novou a moderní výrobu léků zavřít a rozbírat propracovaný zdravotní systém? Čeho tím chceš docílit? Nezapomeň, že jsou tu nějaké zákony, kterými se musíš řídit a předepsanou léčbu musíš dodržovat. S těmito věcmi si moc nezahrávej. Vždycky jsi byl poslušný kluk, tak jím zase buď a vše bude v pořádku. Pokud chceš být opravdu fit, přijď ještě na jaře, popřemýšlíme o vyoperování“

mandlí a na březem předepíšeme pro jistotu ještě jednu dávku penicilínu a abych nezapomněl, ještě jednu preventivní v prosinci.“

CRRRRRR... zazvonil budík. Probudil jsem se zpocený. Ještě že to byl jen sen a naše zdravotnictví funguje úplně jinak. Je krásné ráno a jedu se podívat na včely.

Lukáš Matela

lukas.matela@vemat.cz

MEZINÁRODNÍ VČELAŘSKÁ KONFERENCE

Pracovní společnost nástavkových včelařů CZ, o. s., pořádá

Mezinárodní včelařskou konferenci

u příležitosti oslav 10 let PSNV-CZ

odborný garant: Mendelova univerzita Brno, oddělení včelařství

sobota 13. 11. 2010, Praha

Velký sál Komunitního centra Matky Terezy, U Modré školy 1, Praha-Háje

(nová kruhová stavba s moderní zvonící;

100 metrů od konečné stanice metra C-Háje – výstup z metra ve směru

proti příjezdu; před areálem je parkoviště; sjezd z D1 – exit 2;

www.kcmt.cz)

Program:

8:00	Prezence
9:00	Zahájení
9:15	Zhodnocení činnosti PSNV-CZ za 10 let existence
9:45	Vystoupení hostů
10:30 – 12:30	Odborné přednášky
12:30 – 13:30	Polední přestávka
13:30 – 17:00	Odborné přednášky

Potvrzené jsou již tyto odborné přednášky:

Karl Koch (D) – Ergonomie ve včelařství

Robert Chlebo (SK) – Marketing medu

Antonín Přidal (CZ) – Vnímavost včel k chorobám

V předsálí a na terase bude prodejní výstava včelařských zařízení a pomůcek.

Přednášky budou simultánně překládány do češtiny.

Na konferenci je třeba se přihlásit mailem na reditel@n-vcelari.cz nebo písemně na adresu: PSNV-CZ, Staroměstská 6/1, 370 04 České Budějovice a zaplatit účastnický poplatek na účet 188792379/0300 – do zprávy pro příjemce uvést: KCMT–.....(Vaše jméno).

Účastnický poplatek zahrnuje oběd, časopis a dárek.

Účastnický poplatek zaplacený do 30. 9. činí 250 Kč (člen PSNV 200 Kč);

Účastnický poplatek zaplacený do 31. 10. činí 300 Kč (člen PSNV 250 Kč);

Účastnický poplatek placený na místě v den konání činí 350 Kč (člen PSNV 300 Kč);

Studenti a mládež do 25 let mají 50% slevu.

Podrobné informace budou na www.n-vcelari.cz a v příštím čísle **Moderního včelaře**.

Srdečně zvou pořadatelé

www.n-vcelari.cz

JIHOČESKÁ VČELAŘSKÁ ŠKOLA

PSNV-CZ, o. s., ve spolupráci se Středním odborným učilištěm v Blatné organizují roční vzdělávací školu. Jedná se o „nultý“ ročník – proto je studium určeno pro pokročilé včelaře (včelaře, kteří již několik let včelaří nebo absolvovali LŠNV pro začátečníky).

Místo: Střední odborné učiliště Blatná, U Sladovny 671, 388 01 Blatná

Začátek studia: říjen 2010

Délka studia: 2 semestry (ukončení květen 2011)

Rozsah studia: jeden víkend (so/ne) v měsíci

Typ studia: navazující přednášky a konzultace, v sezoně terénní praxe

Určeno: pro pokročilé (resp. mírně pokročilé) včelaře

Kapacita: 25 posluchačů

Odborní garanti předmětů:

Ing. Antonín Přidal, Ph.D. – Biologie včely medonosné; Včelí produkty

Mgr. Bronislav Gruna – Včelí pastva

Ing. Květoslav Čermák, CSc. – Plemenný chov matek

MVDr. Zdeněk Klíma – Nemoci a nákazy včel

Školné se bude hradit vždy za každý semestr a bude oznámeno přihlášeným v září. Přihlášky je možné podávat mailem na reditel@n-vcelari.cz nebo písemně zasílat na adresu: PSNV-CZ, Staroměstská 6/1, 370 04 České Budějovice.

Můžeme zajistit i ubytování. Přihlášeným zašleme podrobnější informace v září.

E-VĚSTNÍK – PROJEKT PSNV

Pracovní společnost nástavkových včelařů CZ, o.s., pro své členy a pro aktivní přispěvovatele **VMS** připravuje nepravidelný e-Věstník. I když na něj mají nárok jen členové PSNV a aktivní přispěvovatelé **VMS**, je čas od času některé vydání rozesláno i uchazečům o členství v PSNV, jejichž řízení dosud nebylo ukončeno. Také bývá rozeslán těm z Vás, kteří třeba ve **VMS** nemáte vloženu ani stanici. Pokud nejste členem nebo členkou PSNV a máte zájem i nadále odebírat tento e-Věstník, může Vám to zajistit aktivní účast na projektu **VMS**. Navíc pomáháte sdílením informací ostatním včelařům, pro něž jsou naměřená data velmi cenným zdrojem informací.

Lukáš Matela – jednatel PSNV-CZ
jednatel@n-vcelari.cz

